

Sygn. akt VI GC 1300/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2021 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Justyna Wyrwas - Oliwkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2021 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. R.

przeciwko(...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

- 1) zasądza od pozwanego(...)Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki Z. R. kwotę 2.786,60 zł (dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt sześć złotych 60/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 10 kwietnia 2018 roku do dnia zapłaty;
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.057,00 zł (tysiąc pięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz

Sygn. akt VI GC 1300/18

UZASADNIENIE

Pozwem z 10 kwietnia 2018 roku powódka Z. R. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą (...) Z. R. w C. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 2.786,60 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu i zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu podała, że dochodzi zwrotu kosztów najmu pojazdów zastępczych powstałych na skutek trzech zdarzeń spowodowanych przez sprawców, których łączyła z pozwanym umowa ubezpieczenia (...) posiadaczy pojazdów mechanicznych. Podnosiła, iż na podstawie umów cesji nabyła od poszkodowanych wierzytelności z tytułu tych szkód. Dochodziła różnicy pomiędzy faktycznymi kosztami najmu pojazdów zastępczych, a kwotami wypłaconymi przez pozwanego. (k. 3-6)

Nakazem zapłaty z 17 maja 2018 roku uwzględniono roszczenie powódki. (k. 45)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu. Odnośnie szkody zarejestrowanej pod nr (...)uznał okres najmu (w odniesieniu do pozostałych szkód wymiar najmu nie był kwestionowany w toku postępowania likwidacyjnego). Co do wszystkich szkód wskazał, że nie kwestionuje, że stawka przyjęta przez powódkę występuje na rynku lokalnym jednak zarzucił, że informował pełnomocnika działającego za poszkodowanych o możliwości najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z poznanym oraz o akceptowanych stawkach w razie najmu pojazdu zastępczego we własnym zakresie. Z uwagi na nieskorzystanie ze złożonej oferty najmu, pozwany zredukował stawkę najmu do wysokości przez niego akceptowanej. (k. 50-57)

Sąd ustalił co następuje:

Oдноśnie szkody nr (...)

W wyniku zdarzenia drogowego z 21 stycznia 2018 roku został uszkodzony samochód marki N. o nr rejestracyjnym (...) będący własnością I. G.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 23 stycznia 2018 roku przez W. R.. Pozwany zarejestrował szkodę pod nr (...). **(bezsporne i dowód: szczegóły zgłoszenia k. 138-140, akta szkody na płycie CD k. 81)**

W dniu 22 stycznia 2018 roku poszkodowany I. G. zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki T. (...) za cenę 90,00 zł netto (110,70 zł brutto). Pojazd potrzebny był poszkodowanemu do dojazdów do miejsca pracy. **(dowód: umowa najmu z 22 stycznia 2018 roku k. 16-17, oświadczenie poszkodowanego k. 18)**

W dniu 23 stycznia 2018 roku W. R. został poinformowany drogą mailową na adres (...) o możliwości najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z pozwanym oraz o akceptowanej stawce 86,00 zł brutto w razie najmu pojazdu we własnym zakresie. **(dowód: korespondencja mailowa k. 120-121)**

W dniu 16 lutego 2018 roku poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. **(dowód: umowa cesji z 16 lutego 2018 roku k. 13-14)**

Szkoda została zakwalifikowana jako całkowita z uwagi na nieopłacalność naprawy. W dniu 9 lutego 2018 roku pozwany przyznał 9.240,00 zł odszkodowania z tytułu szkody w pojeździe. **(dowód: potwierdzenie przelewu k. 19)**

Samochód zastępczy został zwrócony powódce przez poszkodowanego 16 lutego 2018 roku. W dniu 23 lutego 2018 roku powódka obciążyła poszkodowanego fakturą za najem pojazdu zastępczego w kwocie 2.878,20 zł brutto za 26 dni (26 x 110,70 zł brutto). **(dowód: protokół zdawczo-odbiorczy k. 17, faktura z 23 lutego 2018 roku k. 15)**

Decyzją z 26 lutego 2018 roku pozwany przyznał powódce kwotę 1.462,00 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Zredukował okres najmu do 17 dni, a stawkę do kwoty 86,00 zł brutto. Decyzja została przesłana na adres mailowy (...). **(dowód: decyzja pozwanego z 26 lutego 2018 roku k. 20-21, 122-124)**

Oдноśnie szkody nr (...)

W wyniku zdarzenia drogowego z 22 października 2017 roku został uszkodzony samochód marki M. o nr rejestracyjnym (...) będący własnością B. W.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 23 października 2017 roku przez W. R.. Pozwany zarejestrował szkodę pod nr (...) **(bezsporne i dowód: zgłoszenie szkody komunikacyjnej k. 128-129, szczegóły zgłoszenia k. 141-143, akta szkody na płycie CD k. 81)**

W dniu 22 października 2017 roku poszkodowany zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) za cenę 90,00 zł netto (110,70 zł brutto). Pojazd potrzebny był poszkodowanemu do codziennego użytku. **(dowód: umowa najmu z 22 października 2017 roku k. 25, oświadczenie poszkodowanego k. 28)**

W dniu 23 października 2017 roku W. R. został poinformowany drogą mailową na adres (...) o możliwości najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z pozwanym oraz o akceptowanej stawce 86,00 zł brutto w razie najmu pojazdu we własnym zakresie. **(dowód: korespondencja mailowa k. 125-127)**

W dniu 25 listopada 2017 roku poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. **(dowód: umowa cesji z 25 listopada 2017 roku k. 22)**

Samochód zastępczy został zwrócony powódce 25 listopada 2017 roku. W dniu 29 listopada 2017 roku powódka obciążyła poszkodowanego fakturą za najem pojazdu zastępczego w kwocie 2.324,70 zł brutto za 21 dni (12 x 110,70 zł brutto). **(dowód: protokół zdawczo-odbiorczy k. 26, zestawienie czynności k. 27, faktura z 29 listopada 2017 roku k. 24)**

Decyzją z 5 grudnia 2017 roku pozwany przyznał powódce kwotę 1.806,00 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Uznał cały okres najmu, a stawkę zredukował do kwoty 86,00 zł brutto. Decyzja została przesłana na adres mailowy (...) **(dowód: decyzja pozwanego z 5 grudnia 2017 roku k. 29-30, 130-132)**

Odnosnie szkody nr (...)

W wyniku zdarzenia drogowego z 8 grudnia 2017 roku został uszkodzony samochód marki M. o nr rejestracyjnym (...) będący własnością B. W.. Sprawca zdarzenia był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 18 grudnia 2017 roku przez W. R.. Pozwany zarejestrował szkodę pod nr (...) **(bezsporne i dowód: szczegóły zdarzenia k. 144-146, akta szkody na płycie CD k. 81)**

W dniu 16 grudnia 2017 roku poszkodowany zawarł z powódką umowę najmu pojazdu zastępczego marki S. (...) za cenę 90,00 zł netto (110,70 zł brutto). **(dowód: umowa najmu z 16 grudnia 2017 roku k. 25)**

W dniu 18 grudnia 2017 roku W. R. został poinformowany drogą mailową na adres (...) o możliwości najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z pozwanym oraz o akceptowanej stawce 86,00 zł brutto w razie najmu pojazdu we własnym zakresie. **(dowód: korespondencja mailowa k. 133-134)**

W dniu 21 stycznia 2018 roku poszkodowany zawarł z powódką umowę cesji wierzytelności przysługującej mu wobec pozwanego z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. **(dowód: umowa cesji z 21 stycznia 2018 roku k. 31-32)**

Samochód zastępczy został zwrócony powódce 21 stycznia 2018 roku. W dniu 23 stycznia 2018 roku powódka obciążyła poszkodowanego fakturą za najem pojazdu zastępczego w kwocie 3.3653,10 zł brutto za 33 dni (33 x 110,70 zł brutto). **(dowód: protokół zdawczo-odbiorczy k. 35, faktura z 23 stycznia 2018 roku k. 33)**

Decyzją z 26 stycznia 2018 roku pozwany przyznał powódce kwotę 7.549,56 zł, w tym 2.801,40 zł brutto zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Uznał cały okres najmu, a stawkę zredukował do kwoty 86,00 zł brutto. Decyzja została przesłana na adres mailowy (...) **(dowód: decyzja pozwanego z 26 stycznia 2018 roku k. 36-37, k. 135-137)**

Pomimo dopuszczenia jako dowodu w sprawie cenników przedłożonych przez powódkę (k. 38-41, k. 153-157) nie stały się one podstawą powyższych ustaleń faktycznych, gdyż nie wiadomo czy były aktualne w okresie szkody, jakiego rynku dotyczyły (w pobliżu bądź oddali dużych lotnisk, miast), ani za jaki okres najmu obowiązywała stawka (najmy jednodniowe mają najwyższą stawkę).

Sąd oddalił wniosek powódki o dopuszczenie dowodu z ogólnych warunków najmu wypożyczalni (...) (k. 91-96), ponieważ w świetle przyznania pozwanej, że stawka zastosowana przez powódkę występuje na rynku, przeprowadzenie dowodu z tych dokumentów było bezprzedmiotowe. Sąd oddalił również wniosek o przeprowadzenie dowodu z umów pozwanego z (...)sp. z o.o., (...)sp. z o.o., (...) i(...) oraz umów najmu pojazdu zastępczego wraz z warunkami najmu zawieranych przez wypożyczalnie współpracujące z pozwanym ((...) sp. z o.o., (...)sp. z o.o., (...) i (...)) z poszkodowanymi, wskazanymi lub pozyskanymi w wyniku współpracy z pozwanego oraz wnioski pozwanego o dopuszczenie dowodu z oświadczenia (...) sp. z o.o. (k. 68-73), oświadczenia (...)sp. z o.o. (k. 63-67) oraz oświadczenia(...)sp. z o. o. sp. k. (k. 74-79), bowiem w świetle niewiążącej oferty najmu umowy o współpracy zawarte pomiędzy pozwanym a wypożyczalniami nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powódka wywodziła swe roszczenie z umów przelewu wierzytelności przysługującej poszkodowanym wobec sprawców szkód, ubezpieczonych u pozwanego w ramach umowy ubezpieczenia obowiązkowego odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Stosownie do art. 509 § 1 i 2 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Podstawowym aktem prawnym regulującym kompleksowo ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone w związku z ruchem pojazdu mechanicznego jest ustawa z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 r., Nr 124, poz. 1152 ze zm.) – dalej zwana ustawą. Jej przepisy stanowią *lex specialis* względem art. 822 § 1 k.c., a w sprawach nieuregulowanych stosuje się przepisy kodeksu cywilnego (art. 22 ustawy).

Zgodnie z art. 34 ustawy z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych objęta jest odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 ustawy). Stosownie do art. 36 ust. 1 ustawy odszkodowania ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej. Kierujący pojazdem ponosi odpowiedzialność za szkody na mieniu, jak i na osobie, wyrządzone w związku z ruchem pojazdu, na zasadzie winy na podstawie art. 415 k.c.

W myśl 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła i naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Jak wskazano w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 roku (sygn. akt III CZP 5/11, publ. Rozpr.Ubezp.2012/1/123, Rozpr.Ubezp.2012/1/132, OSA w Kat. I SO 2011/12/10, LEX nr 1011468, OSNC 2012/3/28, OSP 2013/1/2, Biul.SN 2011/11/5, G.Prawna 2011/223/11, Wiad.Ubezp..2012/3/31, Głosa 2014/2/58, FP.2012/4/120, Palestra 2011/11-12/133, Palestra 2012/1-2/133, Rejent 2011/12/189, Rejent 2012/3/191, M.Prawn. 2012/9/495) „odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Ubezpieczyciel ponosi – na podstawie art. 471 k.c. – odpowiedzialność za szkodę wskutek zwłoki w spełnieniu świadczenia ubezpieczeniowego”. Jednocześnie jednak w uzasadnieniu wskazano, iż „nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku powinien w związku z tym ciążyć obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w

inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji – gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do odczuwalnego wzrostu składek ubezpieczeniowych”.

Powódka dochodziła zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego za trzy szkody oznaczone numerami: (...) (...), (...).

Pozwany nie kwestionował legitymacji procesowej powódki. W toku procesu uznał również okres najmu wcześniej kwestionowany w toku postępowania likwidacyjnego w sprawie nr (...), a w pozostałych sprawach okres najmu uznawał za zasadny w wymiarze wskazywanym przez powódkę. Sporna była jedynie wysokość podlegających zwrotowi kosztów najmu pojazdu zastępczego w zakresie stawek najmu, co do których powódka wskazywała jako prawidłową kwotę 110,70 zł brutto za dzień najmu, a pozwany – 86,00 zł. Pozwany, nie kwestionował, że stawka stosowana przez powódkę jest stawką rynkową, zarzucał, jedynie był uprawniony do korekty tej stawki, gdyż informował pełnomocnika działającego za poszkodowanych o możliwości najmu pojazdu zastępczego w wypożyczalni współpracującej z poznanym oraz o akceptowanych stawkach w razie najmu pojazdu zastępczego we własnym zakresie.

Jak wskazano w uzasadnieniu uchwały Sądu Najwyższego z 24 sierpnia 2017 roku (sygn. akt III CZP 20/17, publ. OSNC 2018/6/56, LEX nr 2340475, OSP 2018/7-8/69, (...), Prok.i Pr.-wkł. 2018/10/45, Biul.SN 2017/8/6, KSAG 2017/4/124) „nie mogą być uznane za celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki, które nie są konieczne do wyeliminowania negatywnego następstwa majątkowego w postaci utraty możliwości korzystania z uszkodzonego (zniszczonego) pojazdu, gdyż następstwo to może być wyeliminowane - bez uszczerbku dla godnych ochrony interesów poszkodowanego - w inny, mniej uciążliwy dla dłużnika sposób. Jeżeli zatem ubezpieczyciel proponuje poszkodowanemu - we współpracy z przedsiębiorcą trudniącym się wynajmem pojazdów - skorzystanie z pojazdu zastępczego równorzędnego pod istotnymi względami pojazdowi uszkodzonemu albo zniszczonemu (zwłaszcza co do klasy i stanu pojazdu), zapewniając pełne pokrycie kosztów jego udostępnienia, a mimo to poszkodowany decyduje się na poniesienie wyższych kosztów najmu innego pojazdu, koszty te - w zakresie nadwyżki - będą podlegały indemnizacji tylko wtedy, gdy wykaże szczególne racje, przemawiające za uznaniem ich za "celowe i ekonomicznie uzasadnione".

Wbrew twierdzeniom pozwanego nie sposób było uznać, że złożył on wiążące oferty najmu pojazdów zastępczych poszkodowanym, powódce czy też pełnomocnikowi poszkodowanych lub powódki. Pozwany na potwierdzenie stawianego zarzutu przedłożył wiadomości mailowe przesłane na adres (...), podając, że adres ten został podany jako adres do korespondencji przez W. R. dokonującego zgłoszenia szkód. Pozwany przedłożył co prawda wydruki dotyczące zgłoszeń, przy czym niezależnie od tego, że nie wiadomo kiedy i przez kogo zostały one sporządzone to z ich treści nie wynika był dokonujący zgłoszenia szkody W. R. był pełnomocnikiem poszkodowanych lub też powódki. W treści zgłoszeń jest on wskazany jedynie jako osoba do kontaktu, co nie oznacza pełnomocnictwa do działania w charakterze pełnomocnika. Pozwany chcąc powoływać się na skutki prawne składanych oświadczeń woli winien – jako profesjonalista – jednoznacznie ustalić czy dokonuje ich właściwej osobie (poszkodowanemu, powódce lub też osobom upoważnionym przez nich do odbioru w ich imieniu oświadczeń woli od osób trzecich). Pozwany kwestii tej wystarczająco nie wyjaśnił w toku postępowania likwidacyjnego (mógł zwrócić się do W. R. o wyjaśnienie jego statusu w sprawie) ani w toku postępowania sądowego (nie wnosił o przesłuchanie W. R. w charakterze świadka), mimo że powódka zaprzeczała by W. R. był pełnomocnikiem powódki lub poszkodowanych jak również by powódka była pełnomocnikiem poszkodowanych. Mając na uwadze ciężący na pozwanym wymóg podwyższonej staranności uznać należało, że pozwany nie wypełnił w sposób należytych swoich obowiązków kiedy uznał za wystarczające przesłanie informacji dotyczących najmu W. R..

W konsekwencji sąd przyjął, że zwrot kosztów najmu pojazdów zastępczych powinien w sprawie wynosić łącznie 2.786,60 zł, w tym :

- 1.416,20 zł w zakresie szkody nr (...) (koszty najmu w wysokości 2.876,20 zł (26 dni x 110,70 zł brutto) pomniejszone o kwotę 1.462,00 zł wypłaconą przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym)

- - 518,70 zł w zakresie szkody nr (...), (2.324,70 zł (21 dni x 110,70 zł brutto) pomniejszone o kwotę 1.806,00 wypłaconą przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym) –
- 851,70 zł w zakresie szkody nr (...) (3.653,10 zł (33 dni x 110,70 zł brutto pomniejszone o kwotę 2.801,40 zł wypłaconą przez pozwanego w postępowaniu likwidacyjnym)

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne i prawne sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 2.786,60 zł tytułem należności głównej.

O odsetkach sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy zgodnie z żądaniem powódki zasądzając je od dnia wytoczenia powództwa.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art. 99 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego, który jako strona przegrywająca sprawę obowiązany był zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty te w łącznej kwocie 1.057,00 zł złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 140,00 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 900,00 zł (obliczone zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (Dz. U. z 2015 roku poz. 1804) oraz kwota 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

sędzia Justyna Wyrwas – Oliwkiewicz